

**Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. ԳԱՐԵԳԻՆ Բ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՅ
ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ ՍՐԲԱՏԱՌ ԿՈՆԴԱԿԸ
ՎԱԶԳԵՆ ԱՌԱՋԻՆԻ ՎԱԽՏԱՆՄԱՆ
ՏԱՄՆԱՄՅԱԿԻ ԱՌԻԹՈՎ**

**ԳԱՐԵԳԻՆ Բ ԾԱՌԱՅ ՅԻՍՈՒՄԻ ՔՐԻՍՏՈՍԻ,
ՈՂՈՐՄՈՒԹԵԱՄԲԸՆ ԱՏՏՈՒԾՈՅ ԵՒ ԿԱՄՕՔՆ ԱԶԳԻՍ
ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱԴԵՏ ԵՒ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՅ,
ԾԱՅՐԱԳՈՅՆ ՊԱՏՐԻԱՐՔ ՀԱՄԱԶԳԱԿԱՆ ՆԱԽԱՄԵԾԱՐ
ԱԹՈՌՈՅ ԱՐԱՐԱՏԵԱՆ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՅԻՈՅ
ՍՐԲՈՅ ԿԱԹՈՒԴԻԿԷ ԷԶՄԻԱԾՆԻ**

**ՔՐԻՍՏՈՍԱԿԱՆՆԵՐ ՍԻՐՈՅ ՈՂԶՈՅՆ ԵՒ ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ
ՄԵԾԻ ՏԱՆՆ ԿԻՒԿԻՈՅ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍՈՒԹԵԱՆ,
ՊԱՏՐԻԱՐՔՈՒԹԵԱՆՅ ՀԱՅՈՅ
ՍՐԲՈՅ ԵՐՈՒՄԱՂԻՄԱՅ ԵՒ ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍՈՅ,
ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՅ, ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՅ, ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՅ,
ՔԱՎԱՆԱՅԻՅ ԵՒ ՍԱՐԿԱԿԱՅ,
ԹԵՄԱԿԱՆ ԵՐԵՍՓՈԽԱՆԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎՈՅ, ԹԵՄԱԿԱՆ ԵՒ
ՀԱՄԱՅՆՔԱՅԻՆ ԽՈՐՀՐԴՈՅ ԵՒ ՊԱՇՏՈՆԷԻՅ ԵՒ ՍԻՐԵՅԵԱ ՀԱՄԱՅՆ
ՀԱԲԱՏԱՅԵԱ ԺՈՂՈՎՐԴԵԱՆ ՀԱՅՈՅ**

Աղօթքով և խորին ակնածանքի ու խոնարհումի զգացումով մեր ժողովուրդը փասնամեակ առաջ հրաժեշտ փուռ երջանկայիշափրակ Վազգէն Ա Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսին՝ ամփոփելով նրա մարմինը աստուածաբան հովանու ներքոյ Սուրբ Էջմիածնի Մայր Տաճարի: Լոյս յիշափրակի առջև երախտաբաժան Հայրապետի, սիրելի Վեհափառի՝ նրա մահ-

ուան 10-րդ փարեյիցին, Մեր հոգում վերափին իր ողջ վեհությանը յառնում է նրա մարդկային և հայրապետական մեծության կերպարը:

Չորս փասնամեակ աչալուրջ հովուեց իր հօրը շնորհազարդ Հայրապետը՝ Սուրբ Էջմիածնից հայեացքը յառած դէպի հեռուն զնացող գալիքները, դէպի պայծառ հորիզոնները հայ ժողովրդի և նոր արշալոյսը Հայ Եկեղեցու: Հովուեց մի ժամանակաշրջանում, երբ Սուրբ Էջմիածինը չուներ ամբողջ ազատութիւնը իրականացնելու համար իր առաքելութիւնը Հայրենիքում և աշխարհով սփռուած իր ժողովրդի կեանքում: Սուրբ Էջմիածինը գործելու ազատութիւնը չուներ, բայց ունեցաւ իմաստուն ու քաջարի Ասրուածաբեալ Գահաւակաւ, ով անվարան հաւարով կանգնած հասարակուն վեհին Հայ Եկեղեցու և հաւարարիմ աւանդներին հայոց մեծագործ Հայրապետների, կարող եղաւ զօրացնել ու բարձրացնել մեր Եկեղեցին:

Վազգէն Վեհափառը Հայրապետութեան եկաւ հայոց կեանքում անհամեմատ դժուարին փասնամեակներից յերոյ: Մեր ժողովուրդն ու Եկեղեցին Եղեռնն էր ապրել, կրել խորհրդային իշխանութեան հալածանքները, կորուստներ ունեցել Երկրորդ աշխարհամարտի փարիներին: Դժնդակ այդ օրերին, երբ, յիրաւի քաջութիւն էր Եկեղեցին պահպանելը, շնորհիւ Գետրոզ Զ Կաթողիկոսի կորովամիտ ջանքերի՝ առաջին կարեւոր ձեռքբերումները եկան վերափին լուսաորելու ազգային-եկեղեցական կեանքի ուղին: Եւ Վազգէն Ա Հայրապետը արժանաւոր շարունակողն ու արգասաւորողը եղաւ Գետրոզ Զ Կաթողիկոսի ամուր ձեռքով սկզբնաորում ձեռնարկումների՝ փնտելով նոր յոյսեր և ուղենշելով նոր ճանապարհներ: Նորոգուեցին ու վերաշինուեցին խոնարհեալ եկեղեցիներ ու վանքեր, այլև կեանք առան սրբազան արարողութեամբ ու լցուեցին աղօթքով: Ղօղանջեցին փասնամեակներ լուսածագները եկեղեցիների, և պարպաղբուղ աթելիզմի պայմաններում հաւաքն ու յոյսը չբեց հայորդեաց հոգիները: Նոր շնչով ու զարթօնքով լցուեց Սուրբ Էջմիածինը: Նորոգ փեսիլքով ու հասարաբայլ ընթացքով գործեց Հոգևոր Ճեմարանը, և նորոգ ոգևորութեամբ շարունակեց հրապարակուն «Էջմիածին» ամսագիրը՝ Մայր Աթոռի խօսքը փանելով ժողովրդին, Մայր Աթոռից ու նրա լուսամիտ Գահակալից ճառագող հաւաքը, յոյսն ու սէրը, որ աշխարհասփիռ հայութեան հայեացքը պահպանում էր դէպի Հայրենիք, դէպի Արարալն ու Սուրբ Էջմիածինը: Արդարեւ, Վազգէն Ա Հայրապետը շար ջանաց, որպէսզի Հայրենիքի նոր օրուայ հաւարով նրա հեղ փասնական ապրի հայ ժողովուրդը: Ապրի Անտարանի ճշմարիտ լոյսը հոգում, հպարտ՝ նախնեաց ժառանգութեամբ ու աւանդով: Հոգու անհաշիտ ընդվզումով ու փառապանքով կրեց Վեհափառը 1956 թուականի եկեղեցական պառակարումը և իր ողջ կեանքը նուիրեց ազգային և եկեղեցական միասնականութեան պահպանմանը, հայութեան հոգեւոր վերածննդին, հայոց պետականութեան վերածընդնդին: Այսօր Մենք փառք ենք բարձրացնում երկինք, որ կորովի Հայրապետը իր Աջով օրինեց վերահասարարումը հայոց ազգային անկախ պետականութեան և ազարագրումը Արցախի: Այդ դժուարին, բայց հերոսական օրերին ձեռունազարդ Հայրապետը իր ժողովրդի հեղ կրեց բոլոր գոհողութիւնները, վրանգների առջև խոհեմութեամբ յորդորեց, վըշպի մէջ միխթարեց ու արիարար հաւար ներշնչեց: Մեր ժողովրդի համար անսահման ուրախութիւն է անդրադառնալ, որ Հայաստանի Հանրապետութեան Ազգային Տերոսի կոչումը առաջինը շնորհուեց Վազգէն Ա Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսին:

Հայոց Հայրապետը միշտ աղօթող եղաւ աշխարհի խաղաղութեան համար և Հայ Եկեղեցու մասնակցութիւնը բերեց քրիստոնէական Եկեղեցիների համագործակցութեանը՝ հաւարալով ներդրուող միասնական ջանքերի ուժին, հաւարալով մարդկութեան բարի կամ-

քին ու սրեղծագործ առաջազնաց կեանքին: Նա եղաւ իր ժողովրդի խաղաղասէր հոգու արքայապարոզը միջազգային հաւաքներում եւ համաժողովներում, արքայապարոզը՝ բռնութիւններից գերծ արդար աշխարհի նրա երագի, կամքի ու ձգտումների:

Մայր Տաճարի հովանու ներքոյ, շարքում Ամենայն Հայոց երանաշնորհ Հայրապետների, հանգչում է Հայոց 130-րդ Հայրապետը, սիրելի Հայրապետը մեր ողջ ժողովրդի համար: Մենք նոյնպէս երջանկութիւնն ենք ունեցել հոգեւոր մեր կրթութիւնը ստանալու Վազգէն Ա Հայրապետի հայեացքի ներքոյ, զգալու նրա հայրական հոգածու ձեռքի ջերմութիւնը, փսնելու ազնուասիրտ եւ արդարամիտ հոգու շռայլութիւնը: Մենք, ինչպէս եւ Հայ Եկեղեցու անդաստանում այսօր իրենց ծառայութիւնը իրականացնող բազմաթիւ եկեղեցականներ, ովքեր հոգեւորականի իրենց առաջին քայլերն են սկսել Վազգէն Ա Կաթողիկոսի առաջնորդութեամբ եւ ծառայակից ու գործակից դարձել սիրելի Վեհափառին, սկանապետն ենք նաեւ նրա ամենամեծ նախանձախնդրութեանը Սուրբ Էջմիածնի առաքելութեան հանդէպ եւ յաւերժազնաց այդ առաքելութեանը ամբողջական, անանձնական սիրով նուիրումին:

Վազգէն Ա Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի յիշաբարակին որդիական Մեր խոնարհումը բերելով՝ փնտրիւմ ենք կանգնեցնել մեծագործ Հայրապետի արձանը նրա անունը կրող Վազգէնեան հոգեւոր դպրանոցում, որն այսօր հոգեւոր մշակների իր հունձքն է պարգևում Հայ Եկեղեցուն:

Մայր Տաճարի հովանու ներքոյ խաղաղ հանգչում է Վազգէն Ա Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսը՝ մեզ աւանդ թողած Աստուածասէր, ազգասէր ու հայրենասէր իր կեանքի պսակազարդ օրինակը: Նրա շիրմին ամեն խոնարհուող կարողում է. «Մէր ոչ երբէք անկանի»՝ Մէրը չի անյայտանում: Յաւերժ է նրա մեծ ու անբասիր սիրով կառուցուածը, մեծ ու անբասիր սիրոյ նրա աւանդն ու պարգաւը:

Թող ամենքիս սրբում միշտ անմար մնայ լուսաւոր յիշաբարակը Շինարար Հայրապետի, Շնորհազարդ Հայրապետի, Վազգէն Ա Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի: Եւ թող նրա արդար հոգին նրկնային բարձունքներում Աստուծոյ փնտրութեան մէջ շարունակի աղօթել եւ օրհնութիւն հայցել հայրենի մեր հողին, Առաքելական մեր Սուրբ Եկեղեցուն, հայոց նոր կեանքին ու յոյսերին:

Շնորհք եւ սէր Տեսուն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի եղիցին ընդ մեզ եւ ընդ ամենեւեւսն. ամէն:

Օրհնութեամբ՝

ԳԱՐԵԳԻՆ Բ

ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՅ

Տուա Կոնդակս ի 18-ն Օգոստոսի
յամի Տեսուն 2004 եւ ի թուին Հայոց ՌՆԾԳ-
ի Մայրավանս Սրբոյ Էջմիածնի
ընդ համարաւ 273